

Efter Sprogbrugen betegner jo nemlig Ordet Regent ikke alene den Person, der fører Regjeringen i en andens Sted, men ogsaa Souverainen selv, og det er netop i denne sidste Betydning, at Ordet bruges paa et andet Sted i Grundloven. Naar det nemlig i dennes § 4 hedder at Kongen ikke uden Rigsdagens Samtykke kan være Regent i et andet Land, da betyder Regent jo her aabenbart Souverainen selv. Meningen er nemlig, at Kongen ikke maa være Souverain i et andet Land uden Rigsdagens Samtykke, hvorimod det ikke er Meningen, at Kongen nok uden Rigsdagens Samtykke kan være Souverain i et andet Land, naar han blot lader Regjeringen føre ved Andre. Det forekommer mig derfor, at der vel kan være Spørgsmaal om, hvorvidt man ikke hellere maa blive ved det Udtryk, som Grundloven har, nemlig Rigsforsker.

Conseilspræsidenten: Det blev af det ærede Medlem, der først havde Ordet i den foreliggende Sag (Fischer) bemærket, at § 2 maaffee kunde affattes noget mere tydeligt, og den Forandring, der blev foreslaaet, syntes jo ved første Diekast blot at være en Redaktionsforandring. Jeg skal dog, da jeg nu har hørt den nærmere Motivering, tillade mig at bemærke, at det forekommer mig, at den har lidt mere Betydning end blot en Redaktionsforandring. Jeg tør maaffee i saa Henseende gjøre opmærksom paa, at saaledes som Lovforslaget nu er affattet, omhandler § 2 det Tilfælde, hvor Kongen er bortreist eller syg, idet den bestemmer, at Thronfølgeren da uden videre overtager Regjeringens Førelse, hvis han er myndig og tilstede. Det er jo ganske vist forudsat, at en saadan Overtagelse først vil finde Sted efter en Act, der er udstedt af Kongen, men det var ogsaa tænkeligt, at en saadan Act ikke blev udstedt af Kongen, at Kongen reiste bort uden at udstede en saadan, og i dette Tilfælde skulde vistnok efter det ærede Medlems Opsættelse Bestemmelsen i § 3 komme til at gjælde. Dette har imidlertid ikke været Hensigten. Naar man gennemgaaer Lovens notere, vil man finde, at § 2 første Passus omtaler det Tilfælde, at Kongen reiser bort eller bliver syg,

og foreskriver, at i disse Tilfælde overtager Thronfølgeren uden videre Regjeringen. Dette er ogsaa paapeget i Motiverne Sp. 929 forneden. Den anden Passus i § 2 siger dernæst, at i modsat Fald, nemlig i det Tilfælde, at Thronfølgeren ikke er myndig eller ikke er tilstede, indsætter Kongen en Regent eller Regentsskab. § 3 derimod omhandler ikke det Tilfælde, at der er en Thronfølger til, hvorimod den omtaler det Tilfælde, hvor der ikke er taget den Bestemmelse af Kongen, som er omtalt i den sidste Passus af § 2. Bliver Kongen altsaa ude af Stand til at regjere, eller forlader han Riget uden at have truffet nogen Bestemmelse om at indsætte en Regent eller et Regentsskab — hvilket han kun kan, naar der ikke er en myndig Thronfølger tilstede — sammenkalder Statsraadet ufortøvet Rigsdagen. Jeg troer, at det, naar man læser Lovens nøiere igjennem, vil vise sig, at der er en saadan Afskillelse imellem de to Paragrapher, og jeg skal derfor henstille til det ærede Medlem, om han anseer en Forandring, for nødvendig eller ikke. Jeg skal kun endnu derved bemærke, at naar Loven bliver redigeret saaledes som foreslaaget, vil det i alle Tilfælde være nødvendigt, at Kongen udsteder en Act, thi udsteder han ingen Act, maaffee forøstlignende reiser bort uden at udstede en saadan Act, saa bliver Thronfølgeren ikke den, der overtager Regjeringen, men hele Stillingen forandres da derved saaledes, at man kommer ind under det Tilfælde, som omhandles i § 3. — Hvad det andet af den sidste ærede Landssthingsmand omtalte Tilfælde angaaer, som navnlig berørte § 4, da skal jeg dertil bemærke, at det just har forekommet Regjeringen, at det var Noget, der laa ganske naturligt for, at Kongen valgte en Regent eller et Regentsskab, hvilket der nu bliver valgt — det er jo ligegyldigt, hvilket Navn vi i dette Dieblif give det, og jeg skal gjerne erkjende, at den anden Bencøynelse, som stod i den gamle Grundlov, maaffee kunde være heldigere —; jeg antager det for at være naturligere, at denne Bestemmelse bliver truffen af Kongen, naar han er istand til at træffe den, end at det skal være overladt til de mange uberegnelige Forhold, som meget let vilde fremkomme, naar man skulde bruge den